

Josep Tarrés és de Girona. Per nosaltres és ja un mèrit. Però Josep Tarrés, a més, és poeta. Està a punt de publicar un llibre, per cert amb tot el sabor gironí, ja que el seu títol és una promesa de gironisme. **CORPUS A GIRONA.**

Les nostres festes, són sempre diferents en el nostre cor d'aquelles altres que veiem en altres llocs, i el Corpus de la nostra ciutat té unes característiques molt marcades i que no poden per menys de fer-nos sentir en poesia.

Hem vist processons arreu, pobles i poblets de les nostres terres, ciutats grans i petites de l'àmbit peninsular. Cada una té un sentit ben propi, ben característic, que fa que aquella processó sigui "única". Però és que el Corpus de Girona és únic.

Per aixó els poetes canten el nostre Corpus amb tota la gamma de les veus més profundes. Tarrés ha captat tot el sentit del nostre Corpus. En el seu llibre divideix en dues parts la seva visió del Corpus. "CORPUS MÍSTIC" i "CORPUS POPULAR". En el Corpus místic, Tarrés profunditza dins l'entranya viva del misteri religiós, i té moments d'un misticisme corprendor.

En el Corpus Popular, el poeta ironitza, destrueix, fa burla, sincerament i clarament, de molts dels aspectes banals i fatxendes que tota processó porta inherent, ja que en part és un acte públic al qual no tothom hi assisteix amb les mires humils i devotes que tota processó exigeix en crear-se.

Voldriem dir alguna cosa, encara que aquesta no és una secció de crítica, sobre la poesia de Tarrés:

Es un poeta que no coneixíem, i per tant és difícil en una sola lectura d'arribar fins el fons de la seva poètica. Hi trobem profunditat en les idees, i voldriem que aquestes anessin acompanyades per una major depuració en el text. La seva formació gramatical és deficient, no solament en el sentit ortogràfic, però més encara en certes formes que creiem hauria de polir i d'estudiar a fons. Si Tarrés vol escriure poesia, té pasta per a fer-ho. Però li demanem que es lliuri a la lectura del mestres una bona temporada, que escriu molt i estudiï l'idioma català, i que mai no es doni per satisfet quan ja cregui que ha arribat al cim. Sempre hem d'aprendre i sempre podem perfeccionar la nostra obra. Endavant, doncs, fins a assolir si no la perfecció, això ja no és possible, però sí una qualitat que faci que les nostres lletres siguin dignes de tots els lectors, de totes les èpoques. Josep Tarrés, endavant!

MARIA CASTANYER

CAPGROSSOS, d'Emília Xargay

a emília xargay

ELS CAPGROSSOS

Petits i amb el cap molt gros
com aquells que pensen massa.
Un cert aire maliciós
altivesa de gran classe.
La duquesa i el rector,
fan el ximple per la plaça:
Arrogància de cartró;
minyonets, no tingueu por!
només són buida carcassa,
amb faldilles i gipó.

L'ALIGA

Va volar
tan a la vora del sol
que té cremades les ales.
Aliga de processó
amb corona de maragdes;
però s'emporta els infants
cap el país de les fades.

ELS OPTICS DE GIRONA

Els òptics de Girona
han penjat un cartró:
"Aquell que no porti ulleres
no veurà Nostre Senyor"

EL VESTIT DEL BON JESUS

Com que tots van tan mudats
el Bon Jesús no hi va gaire
i passa ben amagat;
però se li sent la flaire
i una veu de soledat.

josep tarrés